

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1492 11 tháng 2 năm 2024

Tiến Hóa

*Tiến hóa chơn hồn tự thức tu
Thân thương tận độ giải phân hồn
Quý yêu xây dựng chuyển gần xa
Đại đồng tu tiến dẫn thân hòa*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1997

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Lòng thành sẽ phát triển làm sao ?
- 2) Bí quyết của sự tu hành là sao ?
- 3) Thiếu thanh tịnh có thể nghĩ sai không ?
- 4) Từ bi xuất phát từ đâu ?
- 5) Tu mà còn mưu mô lật đổ nhau có hữu ích gì không ?
- 6) Tự phản lấy chính mình phân hồn sẽ ra sao ?
- 7) Làm đại sự không làm thì sẽ ra sao ?

1) Oroville, 14/11/97 2 :00 AM

Hỏi : Lòng thành sẽ phát triển làm sao ?

Đáp : Thừa lòng thành sẽ tự phát triển trong xây dựng, trí ý sẽ được tiến hóa dễ dãi

Kệ :

*Trí ý phân minh tự tiến hoài
Khai tâm mở trí chẳng làm sai
Ông tu ông đắc bà không chuyển
Tự giác tự thông chẳng thị oai*

2) Oroville, 15/11/97 12 ;25 AM

Hỏi : Bí quyết của sự tu hành là sao ?

Đáp : Thừa bí quyết của sự tu hành là quyết tâm hành pháp trong thanh tịnh và thật thà

Kệ :

*Tự mình xây dựng trí tâm hòa
Phát triển vô cùng tự vượt qua
Đời đạo song hành tâm thực giác
Quý yêu muôn loại tự mình qua*

3) Oroville, 16/11/97 4 :25 AM

Hỏi : Thiếu thanh tịnh có thể nghĩ sai không ?

Đáp : Thừa thiếu thanh tịnh lúc nào cũng có thể nghĩ sai về người khác nhưng không hiểu được sự sai chính mình đã tạo ra

Kệ :

*Tâm không ổn định mất thanh hòa
Trí đóng sân si lại xuất ra
Tâm bệnh tái phát không lối thoát
Hại mình không hiểu khó thông qua*

4) San Jose, 17/11/97 5 : 20 AM

Hỏi : Từ bi xuất phát từ đâu ?

Đáp : Thừa từ bi xuất phát từ chơn tâm, trung ương bộ đầu, diễn tâm thoát tục thì mới học từ bi và thực hiện từ bi

Kệ :

*Trung tâm phát triển bớt sân si
Ý sáng tâm minh tiến giải tùy
Qui một tâm thành tâm tận độ
Thực hành phát triển tự mình ghi*

5) San Jose, 18/11/97 3 :00 AM

Hỏi : Tu mà còn mưu mô lật đổ nhau có hữu ích gì không ?

Đáp : Thừa tu mà còn mưu mô lật đổ nhau là trí chưa phát triển, vẫn còn trong vòng lục đạo luân hồi của trần gian, hồn không sao thoát được, hận thù không sao tạo lập sự quân bình của nội tâm

Kệ :

Nhịn nhục không còn thêm loạn động

Khó tu khó dứt chuyện ngoài trong

Đóng khung một cục làm sao gỡ

Không thức không tu rất khó xong

6) San Jose, 19/11/97 4 :45 AM

Hỏi : Tự phản lấy chính mình phần hồn sẽ ra sao ?

Đáp : Thừa tự phản lấy chính mình tương lai phần hồn rất tội nghiệp, không học được sự thật, lầm đường lạc lối và tự gạt lấy chính mình mà thôi

Kệ :

Thông minh đi ngược phải lối thôi

Khó khổ tâm thân lại tạo tội

Không giác không minh hồn vía khổ

Tự mình tự sát chẳng về ngôi

7) San Jose, 20/11/97 5 :15 AM

Hỏi : Làm đại sự không làm thì sẽ ra sao ?

Đáp : Thừa làm tiểu sự thì chỉ nuôi dưỡng sự mê chấp, hồn không tiến vía không yên, làm sao có cơ hội đắc đạo được

Kệ :

Đứng trong tiểu lộ lại lo âu

Tạo khổ tạo khổ chẳng tiến sâu

Khó thờ khó thông tâm chẳng định

Thiền giác không minh lại thêm sâu

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Biển yêu

*Biển yêu dào dạt khoan dung
Tình trời bao phủ vô cùng độ tha
Chơn tâm học hỏi chữ hòa
Độ tha tại thế thiết tha độ đời
Tâm tu chẳng có xa rời
Bình tâm học hỏi hợp thời thăng hoa
Cùng chung sống động một nhà
Biển yêu dịu tiến chan hòa tình thương
Trí tâm khai triển mở đường
Dựng xây dựng yêu thương muôn loài
Tin Trời tin Phật miệt mài
Bình tâm học hỏi đời đời thăng hoa
Tâm thân cấu trúc thật thà
Dở hay cũng phải tự hòa sửa tâm
Tu hành tự sửa tự tâm
Đường đi thanh nhẹ, giải phân trước ô
Thực hành nguyên lý Nam Mô
Khai tâm mở trí tự vô cỗi trời
Cùng chung tiến hóa nơi nơi
Đời là cõi tạm do trời dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Trì tâm tu luyện đổi thay thế tình
Đi đi lại lại một mình
Tâm linh khai triển hành trình trời ban
Lắm khi thức giác rõ ràng
Chung đàng tiến hóa khai màn đạo tâm
Thực hành nguyên lý diệu thâm
Tâm đường tiến hóa chẳng lầm chẳng sai
Tin Trời tin Phật miệt mài
Giữ hồn tu tiến lập đài thanh cao
Vạn linh chuyển hóa muôn màu
Trước sau như một đối đầu thiên cơ*

*Thực hành tránh cảnh bơ vơ
Giữ tâm minh chánh đến giờ đạt thông
Nằm trong định luật hoá công
Một lòng tu tiến giải vòng ước mơ
Ra đi cũng phải đến giờ
Khai minh đời đạo bơ vơ chẳng còn
Một lòng phục vụ lòng son
Dấn thân hành pháp rõ con đường về
Hư Không cảm thức hương quê
Về nơi thanh tịnh sẽ về đến nơi./*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khóa Đặc Biệt “A” TV VĨ KIÊN: TÌNH THƯƠNG - Cuốn 1 (tiếp theo và hết))

Cho nên ông Phật mới lấy từ bi xây dựng, bao nhiêu nghìn năm ngài cũng chờ đợi vì Ngài thấy sự giới hạn của con người, nằm hẳn trong cái thể xác Sanh, Lão Bệnh Tử Khổ, kích động và phản động, đi đi lại lại kẹt trong cái xác trần trụi đang ngồi đó, nó không đi đâu hơn và khả năng nó giới hạn, nó phải ngủ, nó phải ăn, nó vài bài tiết là đã ở trong luật xiềng xích của cả Càn khôn vũ trụ, đó là luật siêu nhiên. Cho nên tất cả chúng ta tu rồi chúng ta mới thấy chúng ta đang sống trong luật siêu nhiên của Thượng Đế, mà cái luật siêu nhiên đó tùy theo phước đức của mỗi cá nhân, người có phước biết thương yêu sòng phẳng, biết cần kiệm thì người đó được phước, có thể sống lâu và lúc nào cũng có tâm thường độ chúng sanh. Còn người thiếu phước thì gây hấn, tạo tội rồi thù nghịch với nhau rồi sẽ giới hạn mạng sống trong một ngày rất ngắn, cho nên khổ mà không hay, cho nên chúng ta thấy rõ rồi, thanh tịnh và động loạn, hai cái khác nhau, các bạn tu các bạn noi gương được Phật Thích Ca, noi gương được người truyền giáo, noi gương được Thượng Đế, Thượng Đế là vô cùng, vô hình vô tướng chứ không phải có hình tướng như các bạn tưởng đâu, hồng có hình tướng nhưng mà luôn luôn dồi dào chơn lý hộ độ vạn linh, nếu ngài còn hình tướng làm sao hộ độ được vạn linh, nếu tướng ông đó ổng oai quá, tôi nghèo quá rồi tôi hồng dám tới, làm sao hộ độ được, cho nên cái luân thanh điển của Ngài là vô hình, vô tướng, có thể xâm chiếm các bạn bất cứ lúc nào, cực thanh chiếu hóa tâm thức của các bạn hướng thượng và thấy rằng, đáng Cha Trời trong bạn chứ không ngoài bạn, cho nên bạn ngoan ngoãn sửa bạn thì Thượng Đế trong bạn, ngoan ngoãn sửa bạn là Chư Phật trong bạn, ngoan ngoãn sửa bạn là Chư Tiên trong bạn, mà bất hiếu là ma trong bạn, thấy rõ chưa!! Thù nghịch là ma trong bạn, giận hờn là ma trong bạn, thấy rõ chưa!!

Cho nên những con đường nào chúng ta nên đi hay là không nên đi thì chính ta xây dựng và chúng ta phải hiểu rõ rằng chúng ta có mấy chục năm học hà, một khóa học của các bạn có mấy chục năm ở thế gian thôi mà quá thương yêu cho các bạn học từ từ mà bạn bằng lòng học nhiều, tu cho nhồi quả nhiều hơn, nhồi quả nhiều chừng nào, các bạn sẽ mau tiến chừng nấy, người ta khinh thị các bạn, khích bác các bạn, chửi mắng các bạn, nghi ngờ các bạn..Đó ! Các bạn phải nên lấy cái đó, lấy oán làm ân thường

độ tâm thức, chớ đừng lấy cái đó mà khai triển cho nó lớn đi rồi tưởng đâu thắng đối phương té ra là chôn sống mình không hay, cho nên chúng ta phải sử dụng lòng từ bi thương độ chúng sanh. Đó !! mà muốn thực hiện từ bi thì phải tha thứ và thương yêu trước. Ngay trong gia đình chúng ta nhiều nghịch cảnh nhưng mà chúng ta biết tha thứ, phải sử dụng cái quyền đó là cái lợi tối hậu của các bạn, biết tha thứ và thương yêu thì tương lai các bạn mới học từ bi và thực hiện từ bi được, còn nếu không biết tha thứ và thương yêu, không bao giờ học được từ bi và thực hiện từ bi, nói đạo chỉ nói dóc thôi, trong thực hành, các bạn mới thấy cho nên mỗi người tu muốn đi tiến trở về bên giác và muốn đặc địa vị cho mọi người kính yêu thỉnh mời thì những người đó sẽ bị nhồi quả nhiều, bị hất hủi nhiều, lúc đó mới có cơ hội học, chớ các bạn đừng có tức giận sân si trong cái sự chèn ép mà các bạn thấy cái sự chèn ép đó, nó đưa các bạn trở về thanh tịnh, tự giác, cuối cùng của các bạn, con đường cuối cùng của các bạn, bạn không thấy mà nhờ đó nó mới đưa các bạn tới nơi, không nhờ đó không bao giờ đưa các bạn tới nơi cho nên chúng ta làm ăn giỏi thiệt giỏi, giàu thiệt giàu nhưng gia cang luôn luôn lộn xộn, kích động, mưu mô đầy óc nhưng mà làm gì cũng không được kích động. Đề Chi ? Đề trở lại với căn bản thanh tịnh, không được tham, của trời, của thiên trả địa, không có ai giữ được của mà cứ dăm dăm, muốn tìm tiền, không bao giờ có tiền, muốn được người tu cũng vậy, dăm dăm đi tìm ông Phật, không bao giờ gặp Phật và chết luôn mình nữa, bỏ xác luôn, muốn gặp Thượng Đế cũng vậy, luôn luôn muốn tìm Thượng Đế thì không có bao giờ gặp Thượng Đế và mất bạn luôn, cho nên phải giữ lòng thanh tịnh, trong đó nó sẽ có tất cả.

Cho nên cái tu là quan trọng, các bạn may mắn nhất, được mượn cái pháp này, làm cái pháp soi hồn, pháp luân thiên định để giải tỏa cái phần ô trược trong nội thức, nhiên hậu các bạn mới có chỗ chứa chân lý, chân lý là thanh, cực thanh, cực mạnh chớ không phải thanh là yếu đuối, cực thanh, cực mạnh vì con đường đó mọi người phải trở về không có từ chối được, chắc chắn như vậy là phải trở về, cho nên khi mà các bạn lấy cái gì kiểm chứng: khi các bạn chết rồi, lúc sống thì nói tôi làm tiền, tôi mưu mô này kia này nọ, gạt đầu này đầu nọ nhưng mà rốt cuộc các bạn chết rồi là buông tay không, cái những cái mà các bạn gạt được đó, nó cũng không có bao giờ đi theo bạn được, kể cả cái xác này, cho nên các bạn hiểu cái này, phải thấu triệt cái này thì các bạn thấy rõ làm thế nào để tu, để tiến là chỉ có buông bỏ trong tâm thức của chúng ta, chuyện lớn làm nhỏ, chuyện nhỏ làm không, không nên nuôi dưỡng cái tánh nóng và không cho tánh nóng thăng hoa lên khối óc của chúng ta, khối óc là khối thanh tịnh để điều khiển, chớ không phải khối thanh tịnh để phá hoại

Cho nên lui về từ bi và giữ lấy ánh sáng từ bi đó, đời đời kiếp kiếp để thương độ chúng sanh và độ ta, cho nên con đường đi của chúng ta là đi rút ngắn, gọn lên trên bộ đầu là đủ rồi chớ không phải còn ôm gò ghè trong ngũ tạng nữa, chỗ đó là chỗ ô trược của thiên trả địa, cho nên chúng ta làm pháp luân thường chuyển, lấy thanh khí của tam giới vào trong nội tạng để khai hóa nó ra cho nên nhiều bạn, bằng đầu viết sách này kia nọ, bây giờ không xài nữa té ra tôi đọc kinh vô tự của tôi, tôi thấy siêu diệu vô cùng, khi tôi nhắm mắt luồng điện tôi nó rút và tôi hiểu tâm can của tôi, cái gì tôi muốn biết thì nó phải có liền, nó hiện ra liền thì lúc đó các bạn không còn nắm viết nữa, chỉ nói vô rồi thâm băng là đủ rồi, phương tiện đã cho các bạn, trong đó các bạn học không đó, Kinh Vô Tự các bạn, cuộc đời của các bạn bao nhiêu kiếp rồi, bao nhiêu nghìn năm rồi, bây giờ các bạn đọc lại là đủ rồi, chớ còn viết nữa cũng không có chỗ chứa, kỳ thực nếu tới cuối cùng là cái bạn chỉ vẽ một cái con zero là đủ rồi, không có làm gì hơn nữa. Không!! Cho nên ông Tôn Ngộ Không có 72 phép màu, đánh cả càn khôn vũ trụ, rút cuộc học có cái không cho nên đạt tới cái danh Ngộ Không, gặp được cái không, gặp được cái không mới đắc đạo, gặp được cái không mới ở cảnh an nhân, cửa Trời làm việc ba cõi, vạn linh đang cầu mong Ngài giúp đỡ vì Ngài đã có cái lòng từ độ không, luồng Ngộ không, cái lòng từ ái của Ngài, luôn diên từ ái của Ngài đi đến đâu là sức mạnh, vì sao Ngài ngộ được Như Lai, Như Lai mới độ ngài, Như Lai là trong

cái không không đại định độ Ngài thì bây giờ Ngài hưởng được cái đó, Ngài giữ cái quyền năng tối hậu và mạnh nhất cả ba cõi, cho nên Ngài lưu lại thế gian có hai chữ Ngô Không.

Ngày hôm nay chúng ta tu Vô Vi là hành trên cuộc hành hương Ngô Không, trở về với không, chớ không phải ôm cái có đâu, các bạn đừng ôm cái có, ôm cái có là trật rồi. Không !! Trong cái không đó nó sẽ có đủ thứ, mà các bạn ôm cái có, nó chỉ có một góc thôi, cái có này các bạn đang ôm này, tiền bạc này, nhà cửa này, rồi một ngày nào đó không còn nữa. Thấy không !! Cái có đó một góc à, rồi nó sẽ biến không, mà cái không các bạn đang tìm đây là nó có đời đời là cái tiền kiếp của các bạn, nhiều kiếp trước cá bạn từ trên đó xuống, các bạn đâu có chịu hôi thúi đâu, chỉ những cái hơi thanh nhẹ nhưng mà ôm xác trần trượt hôi thúi, có xác người nào mà sạch sẽ đâu, có ngũ tạng là có sự hôi thúi.Đó!! Chúng ta ở trong trước, làm trước đây nè, ở trong trước đây nè, bây giờ là chúng ta hành là chúng ta làm trước, giải trước luôn, mở nó ra, cho nên nhiều người nóng tánh, nó soi hồn nó ra chuyện này, chuyện nọ, cái chuyện ăn thua nó cứ ra trong đầu óc, cái đó là vô minh, đuổi nó ra khỏi và trở lại thanh tịnh mới cảm hóa lại chúng sanh, cảm hóa được người thù rồi cảm ơn người thù luôn, người thù là tới với chúng ta, độ chúng ta, chúng ta phải biết lấy oán làm ân, chớ không nên cho đó là buồn bực, càng buồn bực thì càng trói buộc tâm chúng ta, chúng ta không nên trói buộc nữa, chúng ta đã trói buộc nhiều kiếp rồi, chúng ta chỉ có phận sự mở ra, mà muốn mở ra thì phải có tha thứ mới mở ra được, các bạn càng tha thứ thì các bạn mở tâm các bạn dễ dãi, không khó khăn mà các bạn còn mê chấp thì các bạn không có bao giờ mở trí được, cho nên chúng ta ở những cái điểm sáu, điểm trung tâm thôi, nói “ Nam” là cái luồng điểm cuối cùng nó tập trung nơi trung tâm chân mày, “ Mô” trung tâm bộ đầu, “A” trung tâm trái cật, “Di” trung tâm cái chữ vạn phát triển đó, “ Đà” tắt cả lỗ chân lông, phát quang màu sắc ở xung quanh, nếu các bạn không có cái màu vàng đó thì con ma nó nhập liền, “ Phật” ngay ở lỗ rún tứ hải quy gia, tự biết chuyện nhà của mình, để mình tu thiền, biết sự sai lầm của mình, kêu bằng minh tâm, kiên tánh mới ngộ đạo pháp, còn không có minh tâm kiến tánh, không ngộ đạo pháp, không thấy sự sai lầm của mình nhưng mà cứ thị phi thấy chuyện sai lầm của người khác, làm giàu cho người khác mà thôi, kích động người khác để người khác tiến và không có xây dựng cho ta tiến, cho nên phải lui trở về, tức khắc để hưởng cái của cải vô cùng của chính bạn, đừng có đại dột nữa, đừng có ngu muội nữa mà đâm ra tranh chấp một cách vô lý, mất cái thời giờ tu học, thời giờ rất quý báu, thì giờ là vàng của bên trên cho chúng ta chớ không phải của thế gian, cho nên sự sống của chúng ta liên hệ với luật trời cái hồn là thiêng liêng, liên hệ với luật trời, chớ không phải là liên hệ với người phàm, các bạn đừng bị cuồng cuồng trong cái sóng gió đó mà nó tạo thành cái sóng sông mê rồi các bạn không tiến được, cái xác của các bạn, cái hành động bên ngoài, cái quảng cáo là tạo ra sóng sông mê, không tiến nổi mà tu tự thức khép về thì mới thấy rõ khả năng cuối cùng là tha thứ và thương yêu, lúc đó mới thấy giá trị của từ bi về trời, thì chúng ta mới hằng sống với từ bi mà từ bi đã chuyển giám cho chúng ta lúc chào đời tới bây giờ, ông trời cho đầy đủ hết thanh khí điển phục vụ từ nhỏ tới lớn, cả càn khôn vũ trụ đã làm việc thiên thượng nhân gian, vì ngã độc tôn vì phần hồn mà lo cho đầy đủ. Ngày đêm không ngủ, sanh tử luân hồi, Thượng Đế luôn luôn có sự hiện diện.Đó! Làm việc trong ba cõi, cho nên các bạn nên xét rõ.

Ngày hôm nay chúng ta tái ngộ thì chúng ta đã nhiều kiếp rồi, trầm luân tại thế, bây giờ nhắc lại một lần nữa là chúng ta đã khổ nhiều quá rồi, bây giờ chúng ta không nuôi khổ nữa, khổ là nghiệp đó các bạn, chừng nào cái tâm các bạn cảm thấy khổ nữa là các bạn rước nghiệp vào tâm, các bạn phải giải quyết điều đó. Ngày hôm nay có nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật để cho các bạn thường niệm, nội trong sáu tháng các bạn thấy tôi đã giải nghiệp trong tâm, linh diệu vô cùng, nếu các bạn niệm được liên tục là các bạn mở tâm, mở trí và phát quang sẽ mở, ân hiện trong con mắt của các bạn và thường độ chúng sanh trong tình thương và đạo đức. Ngày hôm nay chúng ta đã thương yêu nhau, nung nấu nhau, ngày hôm nay chúng ta tái ngộ mà chúng ta tái ngộ cả chân lý, tái ngộ cả tiền kiếp, ta sẽ được nhẹ nhàng và sống

an nhàn tự tại, không còn bị hù hiếp bởi ngoại cảnh nữa, hướng về nội tâm đi rồi chúng ta sẽ thấy tất cả, trở về thanh tịnh, học được cái không, xác của các bạn thấy rõ rồi, một ngày nào sẽ bỏ xác rồi cũng không, ra đi không, không có quần áo quý báu mà tranh chấp giữa gia đình, kẻ áo này người áo kia, kẻ màu này người màu nọ rồi tranh chấp lẫn nhau, sân si, chúng ta bỏ cái điều đó bên ngoài, bỏ ở bên ngoài; còn bên trong, phải khai thác tận cùng ở bên trong để sử dụng cái cơ tiến hóa đang sàng sảy và sắp đặt cho mọi tâm linh trở về với trật tự cả Càn Khôn Vũ Trụ.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn. Tui rất vui mừng được tái ngộ các bạn. Tuy rằng học ngắn ngủi hai ngày, nhưng mà phần Thanh Tịnh của bất cứ người nào hướng về Thanh Tịnh thì sẽ nhận đủ, cũng như bao nhiêu năm về Thanh Điền tràn ngập trong tư tưởng của mọi người. Rồi đây các bạn cố gắng niệm Phật; tối nay các bạn sẽ nhận được nhiều Thanh Quang hơn. Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn hôm nay.

Đề tài suy gẫm

Khi nào mới tìm tới Pháp lý?

Nhiều khi những người bực tức cùng cực mới nghiên cứu tới cái Pháp Lý ; Pháp Lý là nghiên cứu cho tới tận cùng mới đi tới. Hỏi chớ : “Tại sao lại có ông Phật ? Tại sao lại có ông Tiên ? Mà ông Tiên, ông Phật trước kia ông ở đâu ?” Do trước kia ông cũng con người, qua những sự lừa lọc sanh, lão, bệnh, tử, đau khổ, ông mới chán đời qua đạo ; ngày nay ông mới làm Phật Tiên. Đó ! Thì chúng ta xét tới đó thì cái phần hồn chúng ta được tăng lên : lúc ta còn làm con người đau khổ, mà chúng ta biết được Phật, Tiên là từ con người tiến lên Phật, Tiên, thì ta, nếu mà chúng ta dày công nghiên cứu, thì nhất định chúng ta phải tiến tới Phật, Tiên ! Thì lúc đó tất cả những việc gì nó đều cởi mở.

*Lắm khi xét thấy bực mình,
Tu theo Pháp Lý khai tàng Phật Tiên*

Saigon 30/5/72

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 6, 02-11-2024

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Thiền Viện Vĩ Kiên khóa 3 Nhẫn Hòa, Huấn Từ Khai Giảng
<https://youtu.be/B61jGau1gic?si=QPuxrEwVh3MCKqgs>

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhảy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link màu xanh sau chữ voviaudio.

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Kính thưa quý bạn đạo,

Từ ngày 2 tháng 8 năm 1991 đến ngày 31 tháng 8 năm 2006, Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên đã bỏ rất nhiều công sức để tự tay viết ra “Mục Bé Tám”. Bao gồm những **câu hỏi, đáp, và kệ** của Đức Thầy với mục đích giúp bạn đạo giải tỏa tâm bệnh, phát triển tâm linh trên tinh thần thương yêu và xây dựng. Giúp bạn đạo hiểu rõ hơn chính bản thân mình và hiểu thâm sâu hơn ý nghĩa của Đạo Pháp.

Mục Bé Tám đã được các Thiền Đường, Thiền Viện, Trung Tâm, Trụ Sở Vô Vi khắp năm Châu sử dụng làm đề tài trao đổi tu học hằng tuần. Với ước mong gìn giữ và phổ biến “**Mục Bé Tám**” mà Đức Thầy đã khổ công viết ra đêm đêm trong suốt thời gian hơn 15 năm dài.

Với lòng chân thành tu học và ý nguyện đóng góp cho Đạo Pháp được duy trì bền vững, chúng tôi thành tâm đọc và phát hành “Mục Bé Tám” trên mạng YouTube để bạn đạo có thể nghe, theo dõi, cảm nhận được sự đóng góp lớn lao của Đức Thầy như bộ Kinh Sớ để lại cho Vô Vi nói riêng và cho nhân loại nói chung. Xin thành tâm kính mời bạn đạo cùng theo dõi.

https://youtu.be/DNd3Rqpt8zk?si=e3IaPmI6MTV5m_Gx

Xin được giới thiệu “TBPTĐN Đọc” theo lời yêu của các bạn đạo khi lái xe đi làm, cũng như các vị cao niên muốn học tuần báo, và nhiều bạn đạo mong muốn Nghe hơn là đọc. Xin kính mời

Tuần Báo Phát Triển Điển Năng số 1492 ngày 11-02-2024
<https://youtu.be/JPH6ma3hsNs?si=zTAtwpYNafWvxBM0>

Đại Hội Tâm Thức Dồi Dào - Phần 3 - Chơn Ngôn Đức Thầy - tối ngày 23-09-2023
https://youtu.be/V_X-HZMdrFg?si=QKuMntk0Y83-4sH7

3. Xin mời Quý Vị nghe lại nhạc

Xuân Trời do Ca sĩ Đoàn Chính và ban hợp ca Vô Vi
<https://youtu.be/uOhgbHCmSag?si=xphrMyrKJ8DDIcVS>

Ban video kính mời

XUÂN YÊU THƯƠNG
Tết Giáp Thìn 2024
HỖ TRỢ NGƯỜI NGHÈO NHÂN DỊP XUÂN VỀ

Xin nhấn vào các đường liên kết màu xanh để xem

Bạn đạo Vô Vi gửi 100 phần quà Tết Giáp Thìn cho các hộ nghèo neo đơn khuyết tật ở miền tây

https://youtu.be/SgaVAa_-CCs?si=3hvr4ZvVKGHC-wxJ

<https://youtu.be/m2F21eq5iYY?si=Z6JU5CP4OmCZGzIM>

<https://youtu.be/ljmuKf7IX0Y?si=GLeUa2JDfaUuqaja>

<https://youtu.be/vhk3lly3Dok?si=kzo094JtAgBamI7t>

<https://youtu.be/INK6OPyRCR0?si=EV64F3VvY5UFcM7h>

https://youtu.be/W4LR63Um7FU?si=fi_z_8MqRuDZi4Ai

Phát quà Tết tại Gia Lai

<https://youtu.be/spYx7N7NyLk?si=4h2F5KnZO6ds9OH5>

THƯ TỪ LAI VẮNG

30-5-95

NAM MÔ A - DI - ĐA - PHẬT !

Kính Bạch Thầy

con tên là con @ @ - x

Pháp Danh : Diệu - Hạnh Sans năm 1961
được 35 tuổi

Con xin thầy - Lễ Thầy và hầu
chuyên trên to giảng trên này
chắc không được to nhưng @, đã ko
@ hiện - có con con vô - sinh, chưa thâu

Sức này ^{thầy} giảng về khỏe chui?
chắc các hành giả bên ấy phát tâm
nít nhiều. Hiện giờ, Thầy đường ở
nước nào và chúng nào TH về miền
V-N Quê - Hương xưa.

Con nhỏ có một lần các thầy khấn
mỗi năm con đã được Hội Kiến TH
trong vô - về TH khuyên bảo con rằng:
"Lão bóm rặng tu" rồi TH biến mất
cũng kể từ đó con được nhớ cam.
Khair thêm ^{thầy} cha chuyển thêm pháp
này cũng đi thờ, khỏe hơn.

(194)

Con không biết chúng nào chúng - các
nữ nguyên nhân, nữ căn bản, nữ mẹ
nữ mẹ, tâm bình thanh trí để không còn
đặc loạn chiến tranh tư tưởng
Sao là vọng động vọng dục thế trần
hơn muốn thích luôn bị phân xa
lòng sống và chầu sám sát vào nhau
hiện hồi làm cho con người ta không
còn lý trí sáng - suốt luôn đắm mê
tiền vọng si, quên hạnh,

con đi bất tận nơi đâu cũng thường
thấy si với mê, con nghĩ tại con, ai dùng
lòng sống con đều động hết trần

con nghĩ tại phân âm tử uý, muốn
đoan cắt nó đi để không phát l. sự động
khi cắt phân âm rồi không biết gì

còn khỏe mạnh không? cái kẩn-giã
có dễ tu không? có hai phân tiền hoặc không?
và ~~thai~~ thai - thai được không?

Sau sao biết được mình giúp Hư-thai
lần sau dễ hiệp được.

con kính bái chửi như ý lời đời dòng

(191)

(195)

lung - tring vô - omind - cửa con xin ch
tha - thu tai va - chi day vô

con nguyên (vô long) vô chây

tâm lương - thường tiên - hoá mai mai
đôi đôi kiếp kiếp không phải nào!

song luân tức đời - Phật dạy - đó

Kính HÃY: Kiên Trì Phật.

Còn: N + + x

V

(196)

(194)

Atlantic city, ngày 4 tháng 8 năm 1995

T X ,

Thầy nhận được thư con được biết con muốn nuôi dưỡng ý chí tu học đến vô cùng, đó là điều quý nhất của đời con.

Muốn tu thành đạo thì phải dứt khoát tất cả những tạp niệm không cần thiết trong lúc hành pháp, thì sẽ thấy rõ xác thân này cấu trúc bởi siêu nhiên hình thành, nó phải chịu luật tự nhiên và hờn nhiên theo chiều hướng tiến hóa của hành giả. Một cử một động của thể xác đều do chấn động của vũ trụ quang âm ban từ giây phút khắc, từ cọng rau cho đến miếng nước thường dùng hằng ngày cũng từ đó mà ra. Ngày hôm nay con kết tụ được một ý lực tu học, hướng về vũ trụ quang mà tiến thì tâm con sẽ dứt khoát tình đời ô trược và đen bạc. Thực hành đúng pháp khứ trực lưu thanh, áp dụng pháp luân thường chuyển khai sáng tâm trí và trật tự - Mỗi mỗi đều hỗ trợ cho con tiến hóa, khi con cảm thức được điều này thì con mới có cơ hội nhìn rõ tình thương yêu của Thượng Đế đã chung sống và dìu dắt con vượt qua mọi lãnh vực trở ngại của trần gian. Chiều sâu của Thượng Đế tức là luồng điển của Đại Bi lúc nào cũng khẩn khất trong tình thương tha thứ và thương yêu tận độ quần sanh.

Người tu Vô Vi hiểu được điều này thì lúc nào cũng sống trong biển yêu của Thượng Đế an nhiên tự tại tu thiên, dứt khoát trần tâm, giải tỏa trực khí qua Pháp Luân Thường Chuyển đêm đêm để tránh sự mổ xẻ ở tương lai, nhân diện tròn đầy thì mới thật sự tự cứ và cứ người kế tiếp. Hướng thẳng về biển yêu của Thượng Đế lớn rộng thì tâm dục sẽ được tiêu trừ tức khắc, sẽ không còn lẩn quẩn trong phạm vi eo hẹp nữa. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(197)

Kính thưa quý Bạn Đạo,

Qua nhiều lần nghe băng và đọc những lời Thầy giảng dạy, tôi thấy Thầy có khuyên người tu Vô Vi muốn tu tiến mau thì phải ăn ít thiền nhiều. Tôi cũng có lần đọc được trong một vấn đáp giữa Thầy và bạn đạo thì Thầy cũng có nói là người tu chậm tiến là vì ăn nhiều quá. Có lần tôi nhận được hồi âm của Thầy sau khi tôi có thắc mắc trong tu tập, Thầy có khuyên dạy tôi rằng (trích): "Trường chay diệt dục là chìa khóa để khai triển tâm linh. Nếu con ăn mặn, ăn hỗn tạp thì luật vận hành trong cơ tạng không được thông suốt, tà khí nhiều thì mới rước ngoại xâm". Thêm nữa, Thầy cũng thường xuyên nhắc nhở và khuyên các Bạn Đạo xúc ruột, thanh lọc cho ruột thanh nhẹ để giải trừ các bệnh tật và giúp cho việc phát triển điện năng trong cơ thể được thông suốt và thanh nhẹ. Theo đó tôi đã tự xúc ruột và nhịn ăn theo định kỳ khoảng một tháng hoặc hai tháng một lần nhịn ăn từ ba ngày đến năm ngày. Đồng thời tôi cũng tập ăn các món ăn đơn giản và ăn ít lại hoặc nhịn ăn vào buổi chiều, nghĩa là một ngày chỉ ăn hai bữa sáng và trưa là chính, còn bữa chiều thì chỉ ăn rau cải hoặc một ít trái cây. Thật ra thì bữa sáng của cũng đơn sơ theo nghĩa "ăn sáng" của người Việt Nam thôi chứ không phải là một bữa ăn đầy đủ và nhiều như bữa trưa và bữa chiều như ở các nước phát triển. Ngoài ra, việc thay đổi thói quen nhai thật kỹ trước khi nuốt mỗi khi ăn món gì cũng hết sức quan trọng. Kết quả của việc thay đổi thói quen ăn uống đã làm tôi thấy mình niệm Phật dễ trụ tâm và ngồi thiền được lâu hơn trước đó và nhiều chuyện khác. Vì vậy, qua bài viết này tôi muốn trình bày những trải nghiệm thực tế của mình để Bạn Đạo tham khảo. Tôi ước mong bạn đạo nào có thành tâm tu tập mà có những trở ngại này nọ hãy xem xét và làm theo để có được sự tiến triển phù hợp trong thực hành PLVVKHHBPP.

Qua trải nghiệm thực tế, tôi thấy rằng khi nhịn ăn hoàn toàn để thanh lọc ruột vài ngày thì tôi thấy tâm mình lắng dịu lại một cách lạ kỳ, dễ niệm Phật và niệm Phật trụ tâm vào từng tiếng niệm Lục Tự Di Đà, đồng thời, thời gian niệm Phật hay ngồi thiền trôi qua nhanh hơn rất nhiều so với lúc bình thường, ngồi lâu hơn vì không mệt mỏi và lâu mới tê chân. Còn về thói quen nhịn ăn hay ăn thật nhẹ vào buổi chiều thì tôi thấy khuya dễ thức dậy đúng giờ để công phu vào giờ Tý, người nhẹ nhàng, dễ định tâm và ngồi lâu hơn. Ngược lại, những ngày tôi có dự tiệc tùng và ăn uống thỏa thích, không kèm chế, tôi thấy ngược lại hẳn hoàn toàn. Vì vậy, tôi cho rằng khi tôi ăn nhiều thì các cơ tạng làm việc nhiều và mệt mỏi làm cho tổng trạng của cơ thể không được nhẹ nhàng và khỏe khoắn. Ăn càng nhiều thì bao tử, ruột, gan, thận phải làm việc càng nhiều để tiêu hóa và chuyển hóa thức ăn và giải độc. Theo đó, việc thèm ngủ và có nhu cầu ngủ, ngủ nhiều tăng lên để cơ thể không tiêu tốn năng lượng cho các hoạt động bên ngoài và đồng thời tạo điều kiện cho các cơ tạng bên trong làm việc đúng mức. Theo đó, đến giờ công phu thì phải là một cuộc đấu tranh bằng ý chí với sự lười biếng vốn có. Vì vậy đến giờ Tý tôi có khuynh hướng hện lại trễ hơn, hoặc dù có thắng được cơn ma lười biếng để thức dậy công phu đúng giờ thì cơ thể vẫn còn bị trì nặng, mỏi mệt, và vì vậy mau chóng buồn ngủ và không ngồi lâu được, ngồi thiền chẳng bao lâu mà chân tê, người mệt mỏi, lục căn lục trần nó cứ dụ tôi nằm xuống ngủ sớm để giữ gìn sức khỏe sáng mai đi làm, thiếu ngủ có hại, v.v.... Với một thể trạng không nhẹ nhàng thì tâm ý khó mà lắng dịu cho việc tịnh tâm hành pháp được. Tới đây thì tôi chỉ phân tích trải nghiệm của tôi về mặt cơ học của mối liên hệ giữa ăn nhiều và hành pháp mà thôi. Còn về mặt điện quang thì sao? Thật tình tôi chưa có trình độ để thấy luồng điện của thực phẩm hay của cơ tạng của chính mình. Tuy nhiên, tôi nhận thấy những thức ăn từ động vật, những món ăn chế biến cầu kỳ luôn tạo ra sự kích động trong tâm thức, khó lắng tâm lắng lòng khi hành pháp, làm cho tôi dễ nóng nảy, thiếu kiên nhẫn và nguy hại hơn là nó hướng tôi đến bản năng tham dục.

Tôi nhận thấy hành giả Vô Vi cần phải thực hành Soi Hồn, PLTC và thiền Định đúng như lời Thầy dạy để được kết quả tốt, phải làm đúng phương pháp chứ không được sai lệch hay tự động thay đổi cách làm. Tuy nhiên, để làm đúng và đủ các pháp này thì hành giả Vô Vi cần phải dày công và dừng mãi thực hành nhiều phương pháp phụ trợ khác nữa. Một trong những phương pháp đó là AN ÍT lại và AN NHE. Nếu Bạn Đạo nào chịu khó thí nghiệm bằng cách nhịn ăn sáng hoặc chỉ uống sữa cho không sót ruột vì đói bụng vào sáng ngày thứ Bảy hoặc Chủ nhật và ngồi xuống niệm Phật thì sẽ thấy tâm mình lắng dịu và trụ tâm hơn khi niệm Phật. Đó là bằng chứng cho những gì tôi nói ở đây.

Vào những lúc tôi nhịn ăn hoàn toàn để thanh lọc ruột vài ngày thì tôi thấy khi tôi nằm thờ PLCM, hơi thở sâu và dài hơn. Thờ PLCM sâu và dài hơn sẽ giúp lúc soi hồn hai ngón tay trở trong lỗ tay không nóng, soi hồn lâu và dễ dàng được 15 phút. Thờ PLCM hơi thở sâu và dài làm cho thờ PLTC sâu và dài hơn và sau đó là thiền định ngồi lâu hơn mà không mệt mỏi, buồn ngủ, ít vọng động. Còn những lúc ăn no, ăn nhiều thì khi thờ PLCM bụng còn nặng (dù là sau bữa ăn một tiếng rưỡi hay hai tiếng), hơi thở không sâu và dài, quan trọng là dễ ngủ quên khi thờ. Đó là chưa nói đến những ngày bận rộn hay những ngày làm việc với áp lực cao, hay những ngày có chuyện rắc rối trong gia đình, tôi không có thời gian để làm PLCM thì tối khuya đến giờ công phu còn tệ hơn nữa. Tôi thấy rằng dù món ăn chay thanh nhẹ hơn các món thịt thà máu huyết, nhưng ăn nhiều thì cơ thể vẫn không thật sự nhẹ nhàng và khỏe khoắn so với việc ăn ít. Có lẽ vì vậy mà Thầy có dạy "ăn một chút cho ấm bụng", như chúng ta có nghe thấy trong băng giảng. Từ trải nghiệm của chính mình, tôi tin rằng con người chúng ta đã ăn nhiều hơn nhu cầu thật sự của cơ thể. Thú vui ăn ngon và thói quen ăn nhiều đã làm cho nhiều người lâm bệnh và trì trệ trong việc phát triển tâm linh. Phải chăng "hạnh hy sinh", "hy sinh tánh xấu" mà Thầy truyền dạy bao gồm luôn việc hy sinh tánh "tham ăn" để "ăn ít" mới "thiền nhiều" được. Việc thay đổi thói quen từ ăn nhiều ăn ngon đến ăn ít ăn đơn giản không phải dễ dàng làm được trong ngày một ngày hai. Phải chăng đó là việc thực hành chữ "Nhẫn" mà Thầy luôn dạy dỗ chúng ta. Nhờ vào những thay đổi rất rõ rệt và tích cực cho việc hành pháp nhờ vào những ngày nhịn ăn hoàn toàn, tôi đã tập bỏ cử ăn chiều như đã nói, ăn nhẹ và chọn lọc hai cử ăn sáng và ăn trưa. Nhưng ngày nào mà tôi ăn "mặn" ngon và nhiều quá thì lại bị trì trệ và vọng động trong công phu hành pháp.

Đến đây, có lẽ Quý Bạn Đạo muốn biết tôi đã đạt được gì qua việc thay đổi thói quen ăn uống như đã nêu trên.

Thưa Quý Bạn Đạo,

Qua việc thay đổi thói quen ăn uống, tôi niệm Phật nhiều hơn, dễ trụ tâm hơn. Tôi chưa thấy ánh sáng khi niệm Phật hay Thiền Định. Thịnh thoảng thôi mới thấy ánh sáng trước trung tim chân mày, nhưng không thường xuyên nên tôi vẫn cho là chưa thấy gì cả. Mỗi khi tôi niệm Phật ngoài giờ công phu và trong lúc ngồi công phu, tôi nghe rõ trong tâm trí từng âm vang của sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật. Âm vang càng lúc càng lớn và càng dài. Thời gian trụ tâm vào niệm Phật dài hơn trước khi rơi vào trạng thái ý mã tâm viên. Trạng thái ý mã tâm viên khi niệm Phật trong và ngoài giờ công phu càng lúc càng ngắn đi để quay trở lại trụ tâm vào niệm Phật. Điều này làm tôi liên tưởng đến lời Thầy dạy là niệm Phật như một búp sen, càng lúc nó càng nở. Mỗi khi niệm Phật, tung tim chân mày tôi thường xuyên và xoáy mạnh, luân xa trước ngực ban đầu có cảm giác căng tức, sau đó ít lâu thì không còn căng tức nữa mà nó chỉ xoáy mạnh thôi. Tôi không thấy ánh sáng phát ra từ các lỗ chân lông, nhưng khi niệm Phật thì ban đầu các lỗ chân lông khắp người giống như nổi da gà, lông dựng đứng lên, sau đó vài phút thì cảm giác nổi da gà hết, nhưng cảm nhận có cái gì thoát ra nhẹ nhàng từ đó, chỉ là cảm giác rõ rệt và nhẹ nhàng

thôi chứ tôi không thấy ánh sáng. Còn ở trên hà đào thành thì tôi cảm nhận lúc có lúc không, nó không có xoáy và căng thường xuyên như trung tâm chân mày và trước ngực. Thịnh thoảng tôi thấy nó căng phồng lên và hơi ê ê nhẹ sau giờ công phu, lúc có lúc không chứ không phải ngày nào, lúc nào cũng có. Gần đây thì tôi có thêm hiện tượng là vùng bụng trên và dưới rốn của tôi có cảm giác của cái gì đó lưu chuyển đều đều và nhẹ nhàng bên trong và thoát ngoài cơ thể làm tôi thấy vùng bụng mình nhẹ nhàng từ trong ruột ra tới ngoài. Cảm giác này rất thích thú. Thầy không còn nữa để tôi hỏi. Nhưng tôi thấy đó là một cảm giác nhẹ nhàng sáng khoái, nên chắc chắn là vô hại. Còn cái gì thì thôi kệ nó vậy, cứ trụ tâm niệm Phật nhiều hơn.

Những gì tôi đạt được rất đơn giản và ít ỏi như trên. Tuy nhiên, nó đã củng cố lòng tin của tôi và Pháp Bảo của PLVVKHHBPP. Người tu thiền chỉ ước ao mình diệt trừ tham sân si hỷ nộ ái ô dục, muốn khắc chế ý mã tâm viên, muốn bước vào đại định thật thụ. Nhưng nói dễ, muốn nhiều, nhưng gần như là không đạt được. Tôi tin rằng, bằng việc trụ tâm niệm Phật với đà có hiện nay, tôi sẽ từ từ đi đến thường niệm và vô biệt niệm như Thầy đã dạy. Trước mắt, tôi hướng đến mục tiêu thường niệm rồi vô biệt niệm, sau đó mới nghĩ đến chuyện khác thì tùy cơ. Mặc dù PLVVKHHBPP có ba pháp chính là Soi Hồn, PLTC và Thiền Định, nhưng phương pháp niệm Phật là mật pháp của Vô Vi, như Thầy đã dạy. Đức Ông Tư đã nhờ vào pháp niệm Phật mà khai mở. Đức Thầy đã nhờ pháp niệm Phật mà thành đạt. Đối với riêng tôi, khi làm Soi Hồn mà trí ý vẫn suy nghĩ lung tung nên vẫn phải niệm Phật liên tục trong lúc Soi Hồn. Đến lúc Thiền Định mà ý mã tâm viên thì tôi cũng phải niệm Phật, ngồi niệm Phật chứ không phải ngồi thiền trong giờ công phu. Về mặt lý thuyết thì ngồi thiền định phải buông bỏ mọi suy nghĩ, thả lỏng tâm trí, nhưng tôi không làm được như vậy, mà phải chú tâm niệm Phật để khắc chế ý mã tâm viên. Ăn ít, ăn nhẹ và thường xuyên xúc ruột đã giúp cho tôi niệm Phật dễ dàng và thuận lợi hành pháp công phu như đã trình bày đã làm tôi hạnh phúc và vững niềm tin. Tôi cảm thấy hối hận vì mình đã xao lãng lời Thầy dạy dỗ. Thầy đã dạy tôi trường chay tuyệt dục, chọn món ăn thanh nhẹ để cơ tạng vận chuyển thông suốt và tránh tà xâm mà tôi đã không dũng mãnh thực hành đúng đắn. Thầy đã xác nhận các luân xa tôi có chuyển động như đã mô tả bên trên (khi tôi mới bắt đầu có, tôi hỏi Thầy) là nhờ vào niệm Phật mà tôi đã không tiếp tục liên tục thực hành để vun bồi và đi xa hơn nữa, mà ngược lại, tôi đã yếu hèn và để cho đời lôi cuốn, lúc tu lúc không. Giờ đây, mỗi khi tôi nhìn hình ảnh Thầy hay nghe Thầy giảng, tôi rửa nước mắt và hối lỗi, tôi thấy mình bất trung bất tín đối với tình thương và hạnh hy sinh cứu độ của Thầy. Tôi chỉ biết cố gắng niệm Phật càng lúc càng nhiều hơn để có cơ hội đánh lễ Thầy mà tạ tội và cảm ơn Thầy dày công dạy dỗ và ban ân điển thường độ cho tất cả hành giả Vô Vi.

Thay lời kết, tôi xin gửi đến Quý Bạn Đạo một bài thơ ngắn như sau:

Ăn nhiều ruột nặng khó thông,
Trí tâm kích động, xác không nhẹ nhàng.
Người tu muốn đạt điển quang,
Khổ hành ăn nhẹ ý vang Di Đà.
Pháp Luân hơi thở sâu xa,
Soi Hồn đây đủ mở ra bộ đầu.
Thiền định ý trụ ngồi lâu,
Vững tâm hành pháp quay đầu về quê.
Thầy ơi! Con tính con mê,
Tham ăn tham dục bỏ bê thực hành.
Pháp tu sẵn có rành rành,
Thực hành thiếu dũng thiếu hành hy sinh.

Tham ăn chỉ tự hại mình,
Rước vào bệnh hoạn, hành hình ruột gan.
Vận hành cơ tạng chẳng an,
Thân tâm bất ổn khó hàng lục căn.
Ít ăn dầu rất nhọc nhằn,
Dững hành dứt khoát, lời răn của Thầy.
Kiếp này may gặp Pháp, Thầy,
Lời vàng pháp báu, con đây bên lòng./.

Nguyễn Thành Nguyên
Vietnam

BẠN ĐẠO VIẾT (BÀI 2)

Hồi Ký về KSC “Tỉnh Thầy Tận Độ” Hawai'i 2023 (phần 5)

Ban Kỹ Thuật của Khóa Sống Chung ở Hawai'i năm 2023 được thành lập chỉ vài tiếng đồng hồ trước Lễ Khai Mạc. Nói là <<Ban>> cho có vẻ oai oai một tí, chứ thật ra, Ban Kỹ Thuật chỉ vồn vẹn có hai thành viên, nhưng tốc độ và chất lượng làm việc của hai thành viên này rất đáng nể phục! Đó là hai nhân vật mà người viết đã có dịp giới thiệu qua trong những tuần trước: bé Anh Thư đến từ Toronto (Canada) và bé An Nhiên đến từ Sài gòn (Việt nam). Mặc dù những video clip đã được chọn lọc và soạn sẵn từ nhiều tháng trước, nhưng trong các buổi tu học, khi bạn đạo đặt câu hỏi mà Ban Tổ Chức không tìm được câu trả lời của Đức Thầy thì ngay sau những giờ tu học, người viết và bé Anh Thư phải ngồi lại để cố gắng đi tìm cho ra câu trả lời của Đức Thầy để giải đáp thắc mắc cho bạn đạo ở Hội trường. Câu nói <<Mò Kim Đáy Biển>> rất đúng trong trường hợp này vì biết tìm lời giảng của Đức Thầy vào lúc nào, ở đâu trong cả ngàn cuốn băng giảng mà Đức Thầy đã để lại cho bạn đạo Vô Vi?

Thế là hai cô cháu bước vào con đường bế tắc không biết phải tìm câu trả lời của Đức Thầy ở đâu? Ngược mắt nhìn lên sân khấu, nụ cười hiền lành của Đức Thầy đang lan tỏa năng lượng tích cực, như lời động viên, <<Hai con hãy ráng thêm chút xíu nữa thì sẽ tìm ra thôi! >> Quả đúng vậy, câu trả lời của Đức Thầy để giải đáp thắc mắc cho bạn đạo ở Hội trường đã tìm thấy. Lúc Đức Thầy còn sống, Đức Thầy có lần nói là khi làm việc Đạo, nếu gặp khó khăn gì cứ nghĩ đến Thầy thì mọi chuyện sẽ giải quyết xong. Trong trường hợp này, hai đứa vừa nghĩ và nhìn dung mạo của Đức Thầy nên có lẽ tốc độ ban chiếu của Đức Thầy được nhân đôi, nên việc tìm kiếm nhanh không thể tưởng tượng được (nói giỡn chút xíu cho vui). Lúc đó, hai cô cháu nhìn nhau... cười. Đến lúc này, cả hai mới nhớ đến cái bao tử đang gào thét dữ dội, tạo nên những tiếng động mà nếu có ai đó đứng ở xa xa, chắc cũng có thể nghe thấy (người viết nói xạo một tí)! Đang phân vân chưa biết phải ghé quán cơm chay của cô Loan hay cô Sáu thì bé An Nhiên xuất hiện với hai đĩa cơm bày biện rất bắt mắt. Bé còn hỏi thăm xem cô Tú và chị Hai có cần bé phục vụ cà phê hay nước trà hay không? Wow, sao con bé nhỏ tuổi này lại hiểu tâm lý dữ! Dĩ nhiên lời yêu cầu của bé An Nhiên được ủng hộ ngay vì cả hai cô cháu đang cần cà phê để đầu óc được tỉnh táo vì chương trình tu học dành cho buổi tối cần xem lại và chỉnh sửa thêm nếu cần. Thế là An Nhiên biến đi một lát, khi trở lại trên tay bé có hai ly cà phê nóng. Nhấp một ngụm cà phê vào miệng, người viết thầm cảm ơn sự sắp đặt khéo léo của chư vị Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy đã gửi hai cô thiên thần nhỏ (little angel) cùng đến gánh vác rất nhiều việc ở Khóa Sống Chung Hawai'i năm 2023.

Ngoài phần tìm kiếm thêm video clip của Đức Thầy để giải tỏa thắc mắc cho bạn đạo trong Hội trường. Mỗi khi chương trình tu học vừa xong, hai chị em lãnh luôn nhiệm vụ gom hết các thẻ nhớ của các bác và các chú trong Ban Quay Phim để download về máy vi tính của mình. Trong lúc chị Hai Anh Thư giúp cô Tú trong việc sắp xếp việc trình chiếu các video clip sao cho nội dung các câu hỏi có thứ tự và hiệu quả, thì An Nhiên lo phần Zoom cho bạn đạo tham gia trực tuyến. Trong các buổi họp, khi máy quay bị che khuất, bạn đạo tham gia trực tuyến không nhìn rõ sân khấu hay khi âm thanh không đủ lớn, An Nhiên là người chạy lên chạy xuống để chỉnh máy quay phim cho rõ nét cũng như điều chỉnh loa cho âm thanh được lớn tiếng hơn. Cũng có khi bé lại thoãn thoắt trong việc đưa microphone cho những bạn đạo phía bên nữ phát biểu, và đôi khi An Nhiên đưa microphone cho cả bạn đạo phía bên nam. Thương nhất là trong tất cả các buổi Thiền Chung vào giờ Tý, An Nhiên phải trở lại phòng họp lúc 1 giờ sáng để tắt Zoom sau khi băng Thiền chấm dứt. Vài lần, người viết có đề nghị, <<Đỡ cô Tú rút điện và tắt máy cho, An Nhiên nghỉ ngơi đi! Mai sáng

xuống sớm giúp cô làm việc là được rồi! >>. An Nhiên trả lời là bé lo được vì bé cần thức khuya để giải quyết cho hết các bài tập đang dang dở nên bé chưa thể ngủ được. Nhìn thấy sự dẫn thân của bé Anh Thư và An Nhiên phục vụ Đạo bất kể giờ giấc, nhưng vẫn còn trách nhiệm với Đòi...khiến người viết hơi chạnh lòng. Chừng nào các em có thể tham dự các kỳ << Hội Tụ Tâm Linh>> mà toàn tâm toàn ý các em có thể hướng về Đạo mà không cần phải lo nghĩ về Đòi? Hình như các em, những mầm non Vô Vi này đang cần có cơ hội và điều kiện tham gia các lần hội tụ đó để phần Hồn được học hỏi và tiến hóa! Đây là thế hệ mới của cộng đồng Vô Vi sắp sửa bước vào Đòi để phục vụ, các em có được đào tạo hay chuẩn bị để làm một chiến sĩ của Thượng Đế luôn lấy tâm Đạo để phục vụ Đòi chưa? Và đã có bao nhiêu lần Hội Tụ Tâm Linh để các mầm non Vô Vi này có diễn đàn riêng để hiểu rõ thêm về Đạo, về Đòi, về những hạnh đức của Đức Thầy. Và quan trọng hơn, chúng ta những người đi trước đã làm được gì để dìu dắt các em như Đức Thầy đã dìu dắt chúng ta khi chúng ta mới bỡ ngỡ bước vào đường Đạo? Viết đến đây người viết cũng cảm thấy rất hổ thẹn vì mình đã không thực hiện được chương trình tu học dành cho các mầm non Vô Vi.

Trước ngày Khóa Sống Chung, nhiều cha mẹ có con em đi cùng đã hỏi thăm là có chương trình gì dành riêng cho các em không? Người viết hào hứng trả lời là “Có!” và kể rõ chương trình dành cho các em. Đó là một diễn đàn (forum) tu học bằng tiếng Anh chuyên về phương pháp niệm Phật cho 13 em từ độ tuổi từ 15-25 cùng tham gia. Các em sẽ trao đổi với nhau về ảnh hưởng của cha mẹ đối với việc hành thiền của các em, các em đã tập niệm Phật bao giờ chưa, các em có bao giờ nghe băng giảng của Đức Thầy không, vv... vv. Người viết đã chuẩn bị hơn 10 câu hỏi để các mầm non có cơ hội để học hỏi lẫn nhau. Sau đó, nếu các em có thắc mắc thì cuối giờ của mỗi chương trình chính, các em sẽ vào Hội Trường để đặt câu hỏi với các cô chú bác để họ giải đáp thắc mắc dùm. Nghĩa là các em có 90 phút đầu để thảo luận và 30 phút sau các em sẽ vào họp chung với tất cả các bạn đạo trong Hội Trường. Vào những buổi chiều, các em tham gia cùng nhau qua các trò chơi như bowling, Escape Room, uống trà sữa, ăn kem,.. cho các em có thêm thời gian để tìm hiểu nhau. Nhưng rất tiếc, diễn đàn tu học dành cho mầm non Vô Vi không thực hiện được vì nhiều công việc đưa tới mà Ban Tổ Chức không tính trước được. Xin thành thật xin lỗi cha mẹ cũng như các mầm non Vô Vi vì HAHVV Hawai'i đã không có diễn đàn riêng cho các con như đã dự tính. Trong tương lai nếu có dịp hội tụ, chắc chắn HAHVV Hawai'i sẽ đặt chương trình dành cho nhóm Vô Vi trẻ lên hàng đầu để bù đắp lại sự thiếu sót cho KSC vừa qua.

Nếu Ban Kỹ Thuật làm việc quên cả ăn uống thì sự tận tâm phục vụ của Ban Quay Phim cũng để lại nhiều ấn tượng tốt đẹp trong lòng bạn đạo. Ban Quay Phim được thành lập bởi 3 thành viên. Đây là những thành viên đã có nhiều năm phục vụ trong các khóa học ở tại địa phương nơi họ cư ngụ và cả trong Đại Hội Vô Vi Quốc Tế. Ba tình nguyện viên đó là Anh Thọ, chị Trâm ở Đức Quốc, và anh Sáng ở Nam California. Trong suốt các giờ sinh hoạt, anh Thọ có thể điều khiển cho máy quay di chuyển khắp nơi trong khán phòng. Đó là nhờ anh Thọ chế thêm mấy cái bánh xe, và đặt ở trên tripod để máy quay được di chuyển dễ dàng. Khi có bạn đạo phát biểu trong Hội trường là anh Thọ xuất hiện với chiếc máy quay di động. Người viết để ý thấy hầu như trong suốt các buổi sinh hoạt, anh Thọ không bao giờ ngồi cả. Đôi chân anh di chuyển theo máy quay, cố gắng lấy cận cảnh khi bạn đạo phát biểu để cố gắng ghi những thước phim quý báu cho HAHVV Hawai'i để lưu lại. Rất tiếc là người viết quên "keep track" để xem anh Thọ đã đi bộ được bao nhiêu bước trong suốt khóa học?

Nếu anh Thọ lo phần máy quay di động thì chị Trâm (bà xã của anh Thọ) lo phần máy quay phim cố định (stationary). Nói là máy cố định, nhưng chị Trâm vẫn phải theo dõi các hoạt động diễn ra ở tại Hội trường vì chiều cao của từng bạn đạo phát biểu khác nhau. Nếu không chú ý theo dõi thì tầm ngắm của máy quay phim sẽ không lấy được trọn khuôn mặt của từng người. Do đó, người canh máy cố định phải điều chỉnh độ cao của máy quay vừa tầm với chiều cao của từng bạn đạo phát biểu. Bởi vậy, chị Trâm tập trung cao độ trong lúc quay, do đó người viết ít thấy chị ngồi xuống ghế để nghỉ ngơi. Xin cảm ơn anh chị về sự kết hợp nhịp nhàng này, đúng là "đồng vợ đồng chồng....phát những video....rất... đẹp" Và người cuối cùng trong Ban Quay Phim là anh Sáng ở Nam California. Ở Khóa Sống Chung năm 2022, anh Sáng là người duy nhất đảm trách việc ghi hình và thu âm thanh để làm video. May thay trong năm 2023, anh Sáng được sự trợ giúp của chị Trâm và anh Thọ. Anh Sáng rất ít nói, nhưng tinh thần trách nhiệm rất cao. Khi anh Sáng đã nhận công việc nào rồi thì mọi người an tâm đi nhé! Trước ngày mở khóa, anh Sáng gọi điện thoại và hỏi thăm người viết về máy quay phim, thẻ nhớ, chân đứng cho máy quay phim. Anh cũng dành thời gian để suy nghĩ làm cách nào cải thiện những sơ sót khi gặp phải ở Khóa Sống Chung lần thứ nhất. Có nhiều lần chứng kiến anh Sáng cũng bỏ ăn vì tìm không ra cách để download các video anh quay về máy vi tính mặc dù anh đã có hẹn với gia đình đi ăn cơm chung. Khi tất cả các video clip được download xuống hết, anh Sáng phải đích thân kiểm tra lại một lần nữa cho thật kỹ trước khi anh rời khỏi Hội trường. Xin cảm ơn Ban Quay Phim đã bỏ rất nhiều công sức để ghi lại những thước

phim rất quý, mong rằng HAHVV Hawai'i sẽ cố gắng hoàn thành video của Khóa Sống Chung trong khoảng thời gian sớm nhất.

Thanh Nguyễn ở San Antonio, Texas là người điều khiển chương trình tu học dành cho buổi chiều ngày thứ hai ở Khóa Sống Chung Hawai'i. Forum cũng được lặp lại như buổi sáng tức là Ban Kỹ Thuật sẽ trình chiếu các video clip của Đức Thầy hai lần, sau đó người điều khiển chương trình sẽ mở cuộc thảo luận và mời tất cả các bạn đạo ở Hội trường cùng tham gia. Đề tài thảo luận của chiều ngày 29 tháng 12 năm 2023 là << **Niệm Phật Ở Giữa Trán**>> Đây cũng là một đề tài hay vì thường khi bạn đạo nghe Đức Thầy giảng là Niệm Phật nên chú ý ở trung tâm chân mày hay trên đỉnh đầu mà thôi, vậy lúc nào chúng ta có thể niệm Phật ở Giữa Trán? Cứ tưởng đề tài này sẽ làm khó bạn đạo, nhưng chắc có lẽ bạn đạo đã quen với hình thức (forum) sinh hoạt mới này nên nhiều bạn đạo tham gia phát biểu về những gì mình đã đạt được. Câu trả lời của Đức Thầy là khi chúng ta có đủ lực lượng thì Điển sẽ tự động đi lên vị trí giữa trán sau giai đoạn chúng ta trụ được Điển ở trung tâm chân mày. Một điều thú vị là trong buổi học của chiều thứ hai, có một video clip Đức Thầy chỉ cho mỗi hành giả Vô Vi làm cách nào để hưởng “*com Trời*”? Đọc đến đây có quý bạn đạo nào có thể giải thích được làm sao chúng ta hưởng “*com Trời*” không? Xin chia sẻ với quý bạn đạo là muốn hưởng “*com Trời*” là mỗi khi đi làm về hay mỗi khi chúng ta đi bất cứ chỗ nào đến khi trở về nhà, chúng ta cần tìm một chỗ thanh tịnh, co lười răng kè răng, ngó ngay trung tâm chân mày, tưởng đến Đức Phật Thích Ca hay Phật Di Đà trên đỉnh đầu và niệm Phật, chúng ta sẽ được ăn “*com Trời*” ngay. Một bạn đạo chia sẻ kinh nghiệm của mình là khi đi đâu về chị chọn nằm thở Chiếu Minh thay vì niệm Phật. Còn theo như kinh nghiệm bản thân, người viết chọn ăn “*com Trời*” khi đi về nhà và chọn thở Chiếu Minh vào buổi sáng sớm hoặc một thời gian khác trong ngày.

Chương trình tu học buổi chiều kéo dài hơn dự tính, rất nhiều bạn đạo đóng góp ý kiến về “*com Trời*” từ niệm Phật trong tịnh. Hình như bạn đạo trong Hội trường muốn ăn “*com Trời*” lâu lâu một tí nên đã hơn 5:30 chiều mà chưa ai muốn rời khỏi Hội Trường. Bạn đạo ơi, “*com Trời*” có thể hưởng bất cứ giờ nào khi chúng ta dành thời gian để ngồi một chỗ và trì niệm Phật, nhưng hiện giờ chúng ta phải đi ủng hộ “*com nhà..bếp*” vì các cô trong Ban Ấm Thực cũng đã bỏ rất nhiều công sức để phục vụ “*bao tử*” chúng ta. Khi nghe thực đơn của buổi ăn chiều là món bánh canh, bạn đạo đứng lên xá Bàn Thiêng và lần lượt rời khỏi Hội Trường.

(CÒN TIẾP)

Trịnh Thị Cẩm Tú (Hawaii)

*Xuân đến xuân đi chúc mọi nhà
Tu hành thanh tịnh mãi thiết tha
Càng tu càng tiến đời sao đẹp
Giữ vững lòng tin Đức Phật Đà*

*Kính chúc quý bạn một năm tràn đầy sức khỏe tu hành tinh tấn!
Tuần báo Phát triển điện năng*